95

Responsum a Rege datum nuncio Joachimi Marchioni Brandeburgensis

Probatur sacrae Regiae mtti, id q Damiano Legato visum est, ut opera Jllsmi Doni marchionis efficiatur q prorogentur Induciae inter sersmos doios Joannem et Ferdinandum Reges ad Domicam Jubilate. Deinde ad Dominicam Palmarum cupit S. R. M. tribus de rebus fieri certior, primum quae sit, vel tracta iam, vel deinceps tractanda de pacis conditionibus. Nam quod ad haec S. M. Regiae satis explorata non fuerint, scire non poterit num ipsa per se onus q ei imponitur suscipere possit. Posteaq vero patefacta fuerint ista oia Mtti Regiae tunc cupit cognoscere num utraq pars consensura sit, ut ipsa una cum reliquis Germaniae Principibus ad eam rem designatis ad hanc se pacificationem interponat. Neq enim vellet Mttas Regia hanc sibi tam arduam Provinciam ipsa summere in utriusq mttis, summa cum voluntate sibi delata esset.

Jd q etiam si fctum esset tn et hoc vellet sacra mtas Regia certo scire, qua spe perficiendi ad tantum negotium istud sit agressura. Non gravatur illa quidem vel sumptum facere, vel opam studiumq suum interponere, cum nihil optabilius illi accidere possit, q si tantos Reges et Principes tam arcta utriuq necessitudine coniunctum in graam et concordiam reductos ee videat. Sed q antea illi usu venit, frustra a se tatos labores sumi nolit, neq sibi quidquam esse tentandum putat, q rite confici posse, certa spes non sit simul, atq hisce tribus de rebus S. M. Regia certior facta fuerit, nihil factura est libentius, qam ut omni studio cotedat et elaboret, quo tandem ista bella, quae sunt inter utriusq Mttem prorsus extinguantur. Ut vehementer illa quidem cupit pacificatos, hinc ipsa interesse, sed si

usus

usus evenerit, ut nī pte ea bellum geri contra hostes non possit, aut quod omen Deus abruat, re quapiam graviore Mttas Regia fuit impedita, quominus adesse queat, loco sui designabit primarios Regni sui Senatores et Consiliarios, viros graves et prudentes, qui una cum Germaniæ Principibq de oībus iis rebus, quæ ad Reges in concordia reducēdos ꝑtinere videbunt, pari cum pte ac si ipsa S. Mttas Regia pūs adesset, statuere et decernere possit. Sperat tum Mttas Regia fore, ut ipā per se negotium hoc una cū aliis Illustrissimis pūcibq transigat, quod ipsum etiam vehementer optat. Nesqꝫ sumptus ulli, laboresqꝫ graves ei accident, dum aliquit esse profectum sentiat, cum nulla ex re solidiore voluptate percipere possit, q si quos duos Reges, magna utrumqꝫ necessitudine attingit inter eos cōcordiam cōstituere queat graamqꝫ concilliare. Qua ex re cum ad ipsorum, quorum sunt Regna ditionesqꝫ, tum ad vicinas qꝫ gentes, atqꝫ adeo ad universum Orbem Chrianum summa utilitas, ad eos vero qui in exīum nōis Chriani imīnent, ingens metus terrorqꝫ pervenire possit, ut quam ipī Chriani gēti pestem mahinantur ea in ipsorum caput redundet.